

בש"פ 491/21 - מדינת ישראל נגד אושרי בן ארוש

בבית המשפט העליון

בש"פ 491/21

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אושרי בן ארוש

בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז בעמ"י 41563-01-21 שניתנה ביום 21.1.2021 על ידי כבוד השופטת ר' שמולביץ

בשם המבקשת: עו"ד דגנית כהן-ויליאמס

החלטה

1. זוהי בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 21.1.2021 (עמ"י 41563-01-21, השופטת ר' שמולביץ). בית המשפט המחוזי דחה ערר על החלטתו של בית משפט השלום מאותו היום (מ"י 36264-01-21, השופט ר' ארניה).

2. ביסודו של ההליך בקשה שהגישה המדינה להאריך את מעצרו של המשיב לצורכי חקירה. בית משפט השלום, וכמוהו גם בית המשפט המחוזי, הורו כי בנסיבותיו הקונקרטיות של מקרה זה ישהה המשיב בחלופת מעצר ביתית בפיקוח אנושי ובכפוף לחתימה על ערבויות. זאת, מבלי לגרוע מחומרת העבירות המיוחסות למשיב - תוך התייחסות לעובדה שהוא נפגע בעצמו בתאונת הדרכים שבה היה מעורב ושבגינה הוא נחשד בביצוע עבירות, באופן שיש בו כדי לאיין את מסוכנותו, וכן לכך שאין חשש לשיבוש. יצוין כי הגם שבית המשפט המחוזי דחה את עררה של המדינה, הוא הוסיף מפקחת - אמו של המשיב - על מנת "לעבות את הפיקוח".

עמוד 1

3. בבקשה שהוגשה, וצוין בה עצמה כי "אינה שגרתית" נטען כי הפגיעה באינטרס הציבורי מצדיקה מתן רשות לערור, וכן להיעתר לערר עצמו.

4. לא ראיתי להיענות לבקשה שאינה עומדת במבחנים שנקבעו בפסיקתו של בית משפט זה להענקת רשות לערור. היא אינה מעוררת שאלה כללית, ואף לא צפויה לגרום עיוות דין. כפי שצוין מדובר בהכרעה קונקרטית הנגזרת ממצבו הרפואי של המשיב וממכלול הנסיבות.

5. אין צריך לומר כי זכויות הצדדים שמורות בכל הנוגע להליכים עתידיים.

6. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' בשבט התשפ"א (22.1.2021).

ש ו פ ט ת
